

Vänsterpress om USA-valet – början av november 2020

Rösträkningen är i igång. I skrivande stund har Biden säkrat 253 av de 270 elektorsröster som krävs för vinst. Sex stater återstår att sluträkna, varav två (Alaska och North Carolina) kommer att gå till Trump, medan de övriga (Georgia, Pennsylvania, Arizona och Nevada) står och väger. I två av dem leder Trump, fast hans ledning har minskat allteftersom poströsterna räknats in. Om det fortsätter på detta viset, så kan Biden faktiskt vinna alla fyra staterna.

Trump har insett det och därför höll han ett tal från Vita huset där han påstod: ”Om bara de lagliga rösterna räknas har jag vunnit presidentvalet lätt... De försöker stjäla valet... Stoppa rösträkningen.”

Enligt Trump är problemet poströsterna, som han inte vill godta – de är fuskröster: ”De väntar och väntar och sedan hittar de dem. De hittar röster plötsligt. Det är enastående att de här poströsterna är så ensidiga. De fortsätter att komma och komma överallt.” Det är riktigt att demokraterna i stort sett överallt dominerar bland poströsterna, men det är knappast särskilt märkligt eller oväntat. Att det skulle bli så det visste man redan från början – demokratiska väjare är räddare för Covid-pandemin och har därför i mycket högre grad röstat i förväg via poströstning i stället för att köa vid röstlokalerna.

Trump tänker inte godta en valförlust. Han kommer att försöka tillgripa alla möjliga trick för att förhindra det, via rättsliga åtgärder eller på annat sätt. Han kan också uppmuntra sina anhängare att gripa till våld. Det hela riskerar att ta en mycket obehaglig vändning.

Artiklarna nedan är från slutet av innevarande vecka, så de har inte särskilt mycket att säga om valutgången, men de är intressanta ändå. De behandlar också en del andra aspekter av dagens amerikanska samhälle, som på längre sikt kan vara viktigare än det aktuella valet.

Se även: [Vänsterpress om USA – början av oktober 2020](#), [Vänsterpress om USA – mitten av oktober 2020](#), [Vänsterpress om USA – slutet av oktober 2020](#), samt Paul Le Blanc, [USA: Det demokratiska partiet, hotet från fascismen och den socialistiska framtiden](#)

Martin Fahlgren 6/11 2020

Innehåll

Internationalen	1
<i>Fyra år till – vad som än händer</i>	1
Flamman	2
<i>Stora valframgångar för USA:s socialister</i>	2
Offensiv	3
<i>Trump försöker stjäla jämnt val</i>	3
<i>Beslutsam masskamp kan stoppa Trump från att stjäla valet</i>	5
Proletären	7
<i>”Polariseringen är inte något dåligt”</i>	7
Revolution	10
<i>USA: Tvåpartisystemet håller arbetarklassen gisslan</i>	10

Internationalen

Fyra år till – vad som än händer

Ledare

Internationalen 4/11 2020

- **Politiska krisen permanentas**
- **USA tappar som stormakt**
- **År av hård kamp framför oss**

I skrivande stund vet vi ingenting säkert utom en sak: att miljardärklassen återigen vunnit ett val i USA. Det valresultatet säkrades redan när Bernie Sanders kämpades ned i det demokratiska primärvalet. Framför oss har vi med andra ord fyra år till av ökade klyftor, men för stunden ser det ut som om något tiotusental röster i Michigan kommer fälla avgörandet om det blir med Trump eller Biden i Ovala rummet. Bara det är i sig ett bevis på hur fruktansvärt djup den rådande politiska krisen är. Dels i bemärkelsen hur demokratiskt dysfunktionellt USA:s valsystem är, dels hur jätteapparaten Demokraterna inte förmådde skaka fram en åtminstone TV-mässig etablissemangskandidat på fyra (eller snarare åtta) år. USA är nu polariserat på ett sätt som pekar mot fortsatta politiska oroligheter, på gatorna, i alla institutioner – och faktiskt nästan oavsett vad som än händer den närmaste månaden.

Den liberala fantasin om återgång till status quo med Joe Biden som rorsman var förstås aldrig någonting annat än en fantasi. Historien rör sig obönhörligen framåt och det finns ingen stabil medelpunkt att återvända till. Hela spektaklet kring USA:s val är bara ett bevis på hur landet ohjälpligt håller på att tappa greppet om sin position som världsmakt.

När Obama vann valet 2008 var det i ett samhällsklimat så oändligt mycket naivare än dagens. Den liberala hegemonin, tron på den valda företrädarens kraft och förmåga att förändra, levde fortfarande i största välmåga. Valrörelsen, som kunde använts för att mobilisera progressivt politiskt tryck, upplöstes i samma ögonblick som segern var säkrad. Det är svårt att tro att BLM anno 2020 kommer agera likadant. Det finns många strategiska svagheter i dagens massrörelser, men den blåögheten är bortblåst.

Samtidigt skall vi inte försöka romantisera effekten fyra nya år med Trump skulle ha för USA:s alla folkrörelser. Det finns en impuls inom stora delar av vänstern att tänka att Trump spelar en slags indirekt revolutionär roll genom att han, tack vare sin oändliga uselhet, driver USA:s herravälde och ordning mot revolutionens brant. Men det är att underskatta vilka krafter som finns i det landet. Då blundar man för faktumet att det förmodligen största skälet till att alla vapen finns i civilsamhället och att alla miliser får hållas, är att den amerikanska statens våldskapital är så astronomiskt. På våldets marknad vinner staten nästan alltid, och USA:s militärindustriella komplex spelar i en helt egen liga.

Så vad som än händer närmast så kan vi veta att inom de närmsta fyra åren kommer vi att uppleva politiska skeden vi inte kan föreställa sig. Konsensus är brutet, USA och världssamfundet så djupt polariserat. Med Trump eller Biden går vi mot geopolitisk och ekonomisk entropi. Så mycket står nu och väger. Kommer folkrörelserna kunna bryta de strukturella banden till den krackelerande borgerliga ordningen? Kommer den borgerliga ordningen bryta banden till den krackelerande demokratin? Och samtidigt kan vi ana nya horisonter.

Rekordhögst valdeltagande och stora mobiliseringar pekar mot en folkligare ordning – vi får inte glömma att populism en gång i tiden var en benämning på progressiv politik. Men det är i så fall en horisont som ligger på andra sidan av ett politiskt minfält. *The struggle is real*, som man säger.

Flamman

Stora valframgångar för USA:s socialister

Noa Söderberg

Flamman 5/11 2020

Zoom-valvakan hos Democratic Socialists of America (DSA) inleds med ett hoppfullt och samtidigt ödesmättat konstaterande:

– Den här dagen kommer bli ett riktmärke för hur vår medlemsvärvning och strategi har fungerat.

Det är Nickan Fayyazi, ordförande för en studentavdelning inom organisationens ungdomsförbund YDSA, som har ordet. Just medlemstillväxten talar sitt eget tydliga språk: DSA har gått från 6 000 medlemmar år 2015 till omkring 75 000 medlemmar i dag. Bernie Sanders två primärvalskampanjer har fungerat som katalysatorer. Den organiserade amerikanska vänstern är nu starkare än den varit på omkring hundra år.

Under natten visar det sig också i valsegrar. 28 av de 37 kandidater som DSA har uttalat stöd för på nationell nivå vinner och på lokal nivå tar socialister plats i totalt 14 delstatsstyren. De allra flesta gör det som Demokrater, trots att de står långt ifrån den politiska linje och strategi som Demokraternas nationella organ driver. Vissa av dem är engagerade medlemmar i DSA, andra kallar sig ”progressiva” men driver frågor av socialistisk prägel.

Bland de mest iögonfallande exemplen finns Nithya Raman, som blir högt uppsatt lokalpolitiker i Los Angeles efter att ha vunnit mot en annan Demokrat som fått stöd och pengar av partihöjdarna Nancy Pelosi och Hillary Clinton. Andra socialistiska lokalpolitiker finns från Montana i norr till djupt republikanska Kentucky i södern.

Därtill läggs de mer väntade segrarna: de storstadsbaserade kongresspolitiker som kommit att kallas ”the squad” – Alexandria Ocasio-Cortez, Ilhan Omar, Ayanna Presley och Rashida Tlaib – väljs om och får samtidigt sällskap av två nya personer, Cori Bush och Jamaal Bowman. Bush som kommer från en fattig arbetarbakgrund organiserade sig i kölvattnet av protesterna mot polisbrutalitet i Ferguson 2014. Bowman blev i sin tur själv misshandlad av polis när han var elva. Han har sedermera lett flera initiativ för svartas och minoriteters rättigheter i New York. I den delstaten, ett av de områden där DSA är som mest etablerade, stärker rörelsen nu sin närvaro i statens olika parlament.

Organisationens digitala valvaka skiljer sig markant från tv-stationernas sifferjagande. I stället är den en kombination av agitationmöte, intern tävlan om vem som rekryterat flest medlemmar och korta teorilektioner av personer som inom ramen för DSA sysslar med facklig organisering, klimataktivism och hyresgästkamp.

DSA:s strategi är att vara en så bred organisation som möjligt, utifrån idén att den amerikanska vänstern är så liten och oorganiserad att den tjänar på att hålla ihop. Rörelsens olika grenar (”caucuses”) rymmer allt ifrån ”North Star caucus” – som mer eller mindre repeterar Demokraternas budskap om att ”anständigheten” måste besegra Donald Trump – till det uttalat revolutionära ”Communist caucus”. Det är alltså inte helt olikt hur 1900-talets tidiga socialdemokratiska partier såg ut i Europa.

De olika falangerna hoppar in och ut ur Zoom-panelen och berättar om kampanjerna för allmän sjukvård, antirasistiska vallagar och en Green New Deal. Med en referens till Karl Marx mest kända citat – ”proletärer världen över, förena er!” – presenteras också utländska gäster som den brittiska journalisten Grace Blakeley.

I sista hand berättas om olika valresultat, när de är så gott som färdigräknade. Det rör sig inte bara om politiker utan också ett stort antal folkomröstningar. I Portland vinnas en folkomröstning om höjda minimilöner, politisk kontroll över hyresutvecklingen, förbud av

ansiktsigenkänning och en lokal ”green new deal”. I Florida blir det efterlängtat seger för höjda minimilöner efter en lång och intensiv kampanj. Det lär användas av vänstern som argument mot Demokraternas stillsamma mittenpolitik, eftersom Floridas befolkning röstade emot Joe Biden men för höjda minimilöner.

I Kalifornien har framgångar skördats i ett antal mindre folkomröstningar om skattefinansierade välfärdsprogram, så kallad ”social housing” och begränsning av polisfackens lobbykraft. Däremot förlorade man kampen mot det omskrivna lagförslaget Proposition 22, som är ett initiativ från gig-ekonomins ledare i San Francisco för att slippa den lag som nyligen tvingade företag som Uber och Lyft att klassificera sina förare som anställda. Nu förutspår DSA-aktivister att företagen kommer ta initiativ till liknande folkomröstningar runtom i landet för att förekomma facklig organisering.

Valvakans deltagare lägger så lite tid som möjligt på att spekulera om Joe Bidens vinstchanser. Mer tid går åt att prata om hur arbetande människor kan fortsätta organisera sig för att kräva förändring, oavsett vem som blir president. Under sloganen ”Demand democracy” talar den fackliga aktivisten Dawn Tefft om erfarenheter av breda strejker och hur sådana kan användas om Donald Trump fortsätter att försöka stoppa rösträkningen.

– Etablissemangen har inte erbjudit oss någonting, vi får skapa det själva, säger moderatorn Maikiko James och sammanfattar strategin att pressa så väl Republikaner, Demokrater och nyvalda DSA-politiker underifrån.

– Vi är de enda som kommer att göra det.

Offensiv

Trump försöker stjäla jämnt val

Offensiv 4/11 2020

Foto: Gage Skidmore

När detta skrivs den 4 november är räknas ännu rösterna i USA:s presidentval. Valutgången kommer att avgöras i en handfull delstater och nya kommentarer till valet uppdateras på RS/Offensivs hemsida socialisterna.org och socialistalternative.org (Socialist Alternative är Rättvisepartiet Socialisternas systerparti i USA).

Det är ett extremt polariserat USA och i djup kris som gått till val, vilket också uttrycks i ett rekordhøgt valdeltagande. Viljan att rösta bort Trump såg länge ut att räcka till en seger för Demokraternas Joe Biden Men Bidens svaga kandidatur gjorde att valutgången aldrig var given, trots att den borde ha varit det efter fyra hemska år med Trump.

Trump's kriminella respons på coronaviruset har resulterat i att USA vid presidentvalet var det land med flest smittade i världen. Dagarna innan valdagen kom ständigt nya skræcksiffror om smittans snabba spridning i USA med över 90 000 nya fall per dygn. Men budskapet från Trump, som cyniskt försökte dra vinning av den coronatrötthet som finns och oron över att nya restriktioner skulle innebära permanenta förluster av både jobb och inkomst, var att faran är över.

Under Trump har klassklyftorna stadigt ökat i USA, och särskilt snabbt har klyftorna ökat under pandemin. USA:s ekonomi krympte under det andra kvartalet med 32,9 procent. Det största raset någonsin. Motvilligt tvingades Trumpadministrationen åtminstone tillfälligt ge avkall på sin tidigare politik och sätta enorma stödinsatser för att förhindra en ekonomisk hårdsmälta och för att om möjligt kunna gå till val på att nu "går alla kurvor uppåt".

Visserligen "studsade" ekonomin, liksom andra länder tillbaka under tredje kvartalet. Men arbetslösheten har förblivit hög: 7.9 procent i september, mot 3,5 procent i februari. Krisen och den massiva kamp som präglade USA under Trump – från de massaktioner som följde när Trump efter sitt makttillträde införde inreseförbud för människor från sex muslimska länder, till de historiska Women's Marches, arbetarkampen, inte minst lärarstrejkerna i delstater styrda av Republikanerna, klimatkampen och Black Lives Matter-rörelsen – gav i brist på alternativ Demokraterna en stor fördel i valet. Men inte ens detta kunde det demokratiska partiet och Biden utnyttja fullt ut.

Anledningen är Demokraternas kapitalistiska politik och partiets förankring i Wall Street. Biden lovade sina finansiärer att med honom som president "blir det inte några större förändringar". Om Trump vinner igen kan orsaken sökas i detta uttalande från Biden och hans vägran att stödja kraven på allmän sjukvård, en ny grön giv (Green New Deal) och exempelvis stöd till fracking.

Det var endast genom en massiv kampanj från Demokraternas etablissemang understödd av miljoner dollar som Biden överhuvudtaget kunde bli partiets kandidat. Denna kampanj för Biden, vars mål var att stoppa Bernie Sanders, som kallar sig demokratisk socialist från att bli Demokraternas kandidat, öppnade också en möjlighet för Trump bli återvald.

Sanders vänsterutmaning väckte entusiasm, representerade en politisk fortsättning på kampen och bars fram en unik gräsrotsrörelse, vilket Demokraternas toppar såg som ett hot och därför förenades de bakom Biden som var nästan uträknad efter en rad förluster i primärvalen. I opinionsundersökningarna är Sanders fortfarande populärare än Biden och skulle haft en större chans att besegra Trump.

En seger för Trump är ett politiskt bakslag som högern världen över kommer att försöka utnyttja för att gå till offensiv. För många, kanske mer globalt än i USA, skulle det vara ett chockartat resultat. Men dagen efter valet ledde Biden knappt. Det kan dock ta dagar och veckor innan slutresultat är klart och Trump stoppats från att stjäla valet.

Den politiska krisen som snabbt fördjupats under Trump och som valet manifesterat rymmer också en utveckling som får tvåpartisystemet att ytterligare krackelera. I den kamp som väntar efter valet kommer antikapitalismen och rörelsen för ett nytt parti, av och för arbetare och fattiga, att få ny kraft och ge framtidshopp.

Beslutsam masskamp kan stoppa Trump från att stjäla valet

Bryan Koulouris

Offensiv 5/11 2020

Tidigt och när miljoner röster ännu inte var räknade utropade Trump sig till valets segrare. Trumpkampanjen har också lämnat in stämningsansökningar för att försöka stoppa rösträkningen i Georgia, Michigan och Pennsylvania. Detta i sin tur visar att Trump är beredd att försök stjäla valet, vilket mötts av protestmanifestationer runt om i USA. Men för att stoppa Trump krävs massaktioner.

För att kunna driva ut Trump från Vita huset behövs omedelbara mobiliseringar i form civil massolydnad, protester organiserade på arbetsplatserna och elev- och studentstrejker. Vi kan inte bara "vänta och se" vad som händer; Trump gör allt han kan för att stjäla valet och vi behöver svara med snabba och beslutsamma åtgärder. De protester som genomförts idag, den 4 november, är en början som bör följas av att fackföreningar, lokala kampanjorganisationer, elev- och studentorganisationer kallar till omedelbara möten för att diskutera vägen framåt för att tvinga Trump att ge upp. Många fackföreningar har sagt att de är beredd att strejka om Trump försöker stjäla valet och nu måste det löftet omsättas i handling!

Arbetsorganisationerna bör ta ledningen i den massrörelse som krävs för att driva ut honom. Trump tillkännagav redan på valnatten, när det ännu återstod att räkna miljontals röster, att han vunnit valet för och hävdade att den fortsatta rösträkningen var ett "bedrägeri mot det amerikanska folket". Detta har följts fler stämningsansökningar från Republikanerna för att stoppa rösträkningen, vilket kan följa av att Trump försöker använda sig av delstatsdomstolar i händerna på Republikanerna och även den Högsta domstolen, för att stoppa rösträkningen. Vi behöver organisera oss och kämpa emot, med kravet att varenda röst räknas!

Trumpadministrationen har förberett sig för att svara den situation som nu uppstått och högerreaktionens styrkor har satts i rörelse. Detta är inte tiden för oss att lamslås av rädsla. Vi kan inte heller förlita oss på att Demokraterna ledning kommer att bekämpa Trump åt oss; Demokraterna lät Bush stjäla valet år 2000 och nyligen, utan att protestera, lät man Trump utse den kristna fundamentalisten Amy Coney Barrett till ny ledamot av Högsta domstolen. Vi behöver förlita oss på styrkan hos arbetare och unga. Ekonomin behöver inte miljardärer och plundrare utan är arbetarna som får de ekonomiska hjulen att rulla. Arbetarna kan stanna hela samhället och det är dags att förbereda för en generalstrejk av arbetare och studenter kombinerat civil massolydnad för att tvinga Trump att ge vika.

En masstrejk, uppbackad av en bred folklig revolt, skulle skaka om samhället i grunden och skapa förutsättningar för en utveckling som sätter punkt för Trumps auktoritära maktutövning. Om vi är organiserade och mobiliserad i kamp kan vi inte bara tvinga Trump att ge upp; vi kan även ta kamp för en socialistisk politik en politik för det arbetande folket som ger oss möjlighet att ta itu med pandemin, klimat- och miljökrisen och den växande ojämlikheten.

Med pandemin som ursäkt har Republikanerna inför detta val genomfört oemotsvarade många angrepp på rösträtten. Till rösträttbegränsningarna ska läggas elektorskollegiet som väljer president. Elektorskollegiet är likhet med den Högsta domstolen är en de mest odemokratiska institutioner som den härskande klassen utformat för att maskera dölja sitt styre. Men trots detta fanns möjligheten att valet skulle sluta i en jordskredsseger för Trumps motkandidat om motkandidaten hade varit Bernie Sanders istället för Joe Biden.

Knappt någon president har haft så låga förtroendesiffror som Trump innan ett val. Men Demokraternas bedrev en ytterst svag kampanj mot Trump och ställde upp med en förskräckande svag storföretagskandidat. I en vallokalsundersökning gjord av Fox uppgav 72 procent av de röstande att de stödde kravet på offentligt vård för alla. I Florida, där Trump vann, hölls på valdagen folkomröstning om delstaten ska införa en minimilön på 15 dollar i

timmen eller inte – 61 procent sa ja. Detta visar att en klar och tydlig appell till arbetarklassväljarna, som Bernie på ett effektivt sätt skulle ha kunnat göra hade potentialen att vinna en jordskredsseger.

Trump har på ett kriminellt sätt misskött covidpandemin – vilket har lett till hundratusentals dödsfall i USA – och hans styre bär ansvar för den massarbetslöshet som råder och miljoner amerikaner kastas ned i fattigdomsfällan. Men trots har Demokraterna gjort allt de kunnat för att inte ro hem en till synes given seger. Partiet ställde upp med en kandidat som man ansågs så besvärande att han hölls borta från offentligheten, inga kampanjer med valarbetare bedrevs i de viktiga ”vågmästarstaterna” och partiets stödde inte krav på offentlig sjukvård för alla (Medicare for All) och beskattning av de rika, samt genomförde ingen kampanj för att få miljontals nya väljare som avskyr Trump att registrera sig. Demokraternas största misslyckanden var ändå inte bara ”misstag”, utan berodde istället på det är ett kapitalistiskt parti kontrollerat av de rika.

Biden klargjorde under kampanjens sista dagar att han aldrig skulle låta förbjuda frackning, aldrig skulle skära ned polisbudgetar samt att han skulle acceptera ytterligare en högerkandidat till Högsta domstolen. Han sade (återigen!) att polisens rasistiska mord kan åtgärdas genom att polisen istället skjuter misstänkta i benet, och att han vägrade att stödja sjuk- och hälsovård för alla (Medicare for All) då valet ägde rum under pandemins höjdpunkt.

Det kommer inte som någon överraskning att en opinionsundersökning utförd av Axios visar att över 58 procent av Demokraternas väljare röstar ”mot Trump” snarare än ”för Biden”.

Allt detta gav Trump utrymme för att framställa sig själv som en ”outsider” trots att han befinner sig i Vita huset! Samt för att Trump kunde kritisera Biden för att stå bakom den rasistiska kriminallagstiftningsförslag av år 1994, likaväl som hans stöd till pågående krig och storföretagsvänliga handelsavtal. Detta kombinerades med en hemsck cocktail av Trumps rasism, sexism, auktoritära maktutövning, appellerande till extremhögern, konspirationsteorier och ”lag och ordning”-retorik.

Demokraternas partiledning kämpade hårdare och effektivare mot Bernie i primärvalen än den gjorde i fråga om Trump i presidentvalet. De liberala proffstyckarna försöker ändå spela ett ”blame game” (”skuldbeläggningsspel”) genom att skylla det jämna valet på de som inte röstade (särskilt icke-vita), oberoende väljare, rasistiska idéer bland den vita arbetarklassen (vilket finns), eller att Demokraterna förknippats med den ”radikala vänstern”. Demokraternas ledning skulle istället behöva se sig själva i spegeln för att se vilka som öppnade möjligheten för Trump att försöka stjäla det här valet. Dessutom borde inte Sanders själv ha kapitulerat till Biden och borde inte ha självcensurerat sin kritik av Demokraterna. Detta hjälpte Trump att få utrymme för att framstå som en antietablissemanuskandidat.

Demokraternas partiledning gjorde ingenting för att förbereda folk på den här fullständigt förutsägbara utgången av ett omstritt val. Miljontals av oss visste att Trump skulle försöka stjäla det här valet om han fick chansen att göra det. De förberedde inte för protester därför att Demokraterna är ett kapitalismens parti som värderar stabilitet högre än arbetande människors liv.

Även om många fackliga ledare lade fram resolutioner som uppmanade till generalstrejker så gjorde de inte mycket för att förbereda sina medlemmar på att gå till handling. Detta är ett skäl till varför vi behöver arbetsplats-, lokalsamhälles- samt högskole- och universitetsmassmöten för att diskutera om hur våra kommande steg ska trappas upp.

Om vi klarar att bygga upp ett starkt uppror som störtar Trumpregimen så bör vi inte stanna där. Vi borde organisera rörelsen till kamp för en akut stimulansplan för arbetande människor, en socialistisk grön ny giv, lokalsamhälleskontroll över polisen, sjuk- och hälsovård för alla och mycket mer. Pandemin, klimatförändringar, ekonomisk kris och institutionaliserad rasism

kommer inte att försvinna bara för att Trump lämnar Vita huset. Vi kan inte förlita oss på att det storföretagskontrollerade demokratiska partiet för att få igenom en grundläggande förändring och Biden har gång på gång sagt att han inte kommer att föra fram den politik som vi så desperat behöver.

Om vi tvingar bort Trump, så kommer Biden att vara den som har överinseende över en av de djupaste kriserna i USA-kapitalismens historia. Biden kommer att ha som mål att tjäna miljardärsklassens intressen, precis som han gjort under hela sin politiska karriär. Detta kommer att få miljontals att söka efter ett alternativ till Demokraternas partiledning och mainstreampolitik i allmänhet.

Faran är stor att extremhögern därmed ges en möjlighet att växa. För att på ett effektivt sätt kunna kämpa mot högerextrema rasister behöver vi ett program som kan mobilisera arbetare till handling. Vi kan inte begränsa våra krav till vad som är acceptabelt för Demokraternas ledning och de miljardärer som backar upp partiet. Vi behöver istället kämpa för miljarder människors behov över hela världen, inte miljardärernas. Den typen av kamp leder oundvikligen till en konflikt med det kapitalistiska systemet självt.

Detta val visar att Demokraterna inte klarar att på ett avgörande sätt besegra extremhögern. Socialist Alternative anser att vi behöver ett nytt parti baserat på arbetarklassen. Vi förespråkar att detta nya parti står för övertagandet av de största företagens rikedomar och underställer dem arbetarnas demokratiska kontroll och styre. Vi är en del av en internationell rörelse på varenda kontinent som kämpar i hela världen mot kapitalismens orättvisor. Detta skulle kunna lägga grunden för att få slut på all exploatering och allt förtryck.

Trump är ett symptom. Kapitalismen är sjukdomen. Socialismen är botemedlet. Tillsammans kan vi bygga en stark rörelse för att avsätta Trump.. Dagens protester är bara början, men det är en kamp som vi behöver för att bygga en uppskjutningsramp till kampen för en socialistisk framtid!

Proletären

”Polariseringen är inte något dåligt”

Marcus Jönsson

Proletären 1/11 2020

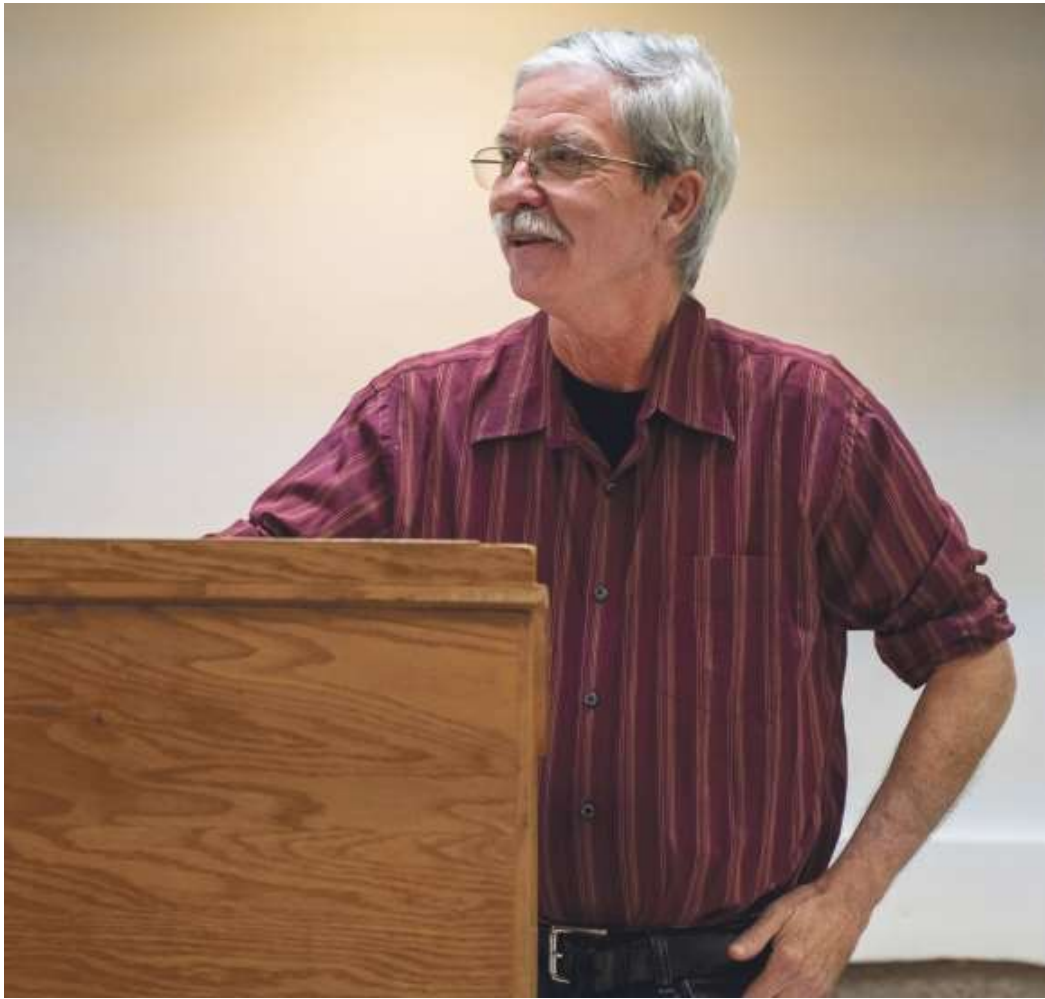
På tisdag är det presidentval i USA. Proletären ringde upp Mick Kelly från marxist-leninistiska Freedom Road Socialist Organization för att höra hur kommunister i USA ser på valet.

Mick Kelly bor i Minneapolis i Mellanvästern. Han arbetar i matbetspisningen på University of Minnesota – ”som att jobba i en fabrik” – där han lagar mat till tusen studenter om dagen, är fackligt förtroendevald och sitter i ledningen för FRSO.

Även om FRSO inte explicit uppmuntrar till en röst på Joe Biden är deras tydliga uppmaning i valet att rösta bort den nuvarande presidenten.

– Det är väldigt viktigt att Trump besegras. Han representerar en rasistisk och reaktionär agenda. För möjligheten till sociala framsteg och för att föra den folkliga rörelsen framåt menar vi att han måste bort.

– Med det sagt förstår vi helt och fullt att båda partierna representerar monopolkapitalet, och att varken den enes eller andres valseger innebär en lösning på problemen och motsättningarna som de amerikanska arbetarna möter.

Mick Kelly arbetar som kock på University of Minnesota, är fackligt aktiv och sitter i ledningen för Freedom Road Socialist Organization.

Trump menar att han representerar arbetarklassen, vad säger du om det?

– Trump är dålig för arbetare rent objektivt. Fakta är att han konsekvent har attackerat fackföreningsrörelsen, och han lägger bördan av den växande ekonomiska krisen på arbetarklassens rygg. Och vad gäller coronapandemin kan man inte bara säga att den är skapad av naturen eller av Gud. Det är en människoskapad katastrof, som han har gjort så mycket värre. Trump har varit dålig för alla arbetare.

Hur har han låtit arbetarklassen betala krisen?

– På många sätt. Se på de subventionerade industrierna. Den överväldigande delen av pengarna från regeringen går till storföretag, dels som skattelättnader men också som direkta subventioner. Han har också genomfört förändringar i skattesystemet, åtgärder som tjänar borgarklassen på arbetarklassens bekostnad.

– Vi ser honom som ett betydande problem. Även om han på sätt och vis är en ideal politisk representant för en dödssjuk imperialism, för ett döende system.

Och han skyndar inte på dess död? En del skulle hävda att Biden och en återgång till status quo snarare håller systemet under armarna, men det håller ni inte med om.

– Nej. USA-imperialismen är i en utdragen period av strategisk tillbakagång. USA:s position i världen förändras och inget Biden kan göra kommer att ändra på det. Han kan försöka att återuppbygga en del av den imperialistiska arkitekturen, Världshandelsorganisationen till exempel, men vi pratar om ett system som är trasigt och på nergång.

– Trump representerar kapitalets mest reaktionära sektorer och hans sociala bas är också reaktionär. I motsats till vad en del säger är hans bas inte lika stark i arbetarklassen som den är i småborgerligheten, den så kallade medelklassen.

Vad betyder det för den amerikanska arbetarklassen om Biden blir president?

– Arbetarklassen kommer att möta många utmaningar också under Biden. Demokraterna kommer att regera som ett åtstramningsparti i krisen. Amerikanska storföretag har två politiska partier och ett av dem är det demokratiska partiet, så är det.

Det är ett polariserat USA som går till val. Men att FRSO vill bli av med Donald Trump som president betyder inte att de ser negativt på polariseringen, som ökat under hans tid i Vita huset.

– Polariseringen är inget dåligt. Vår organisation har deltagit i att leda hundratusentals människor de senaste tre-fyra månaderna. Något liknande har inte hänt sedan 1960-talet. Vi ser ett stort uppsving i kampen, framför allt bland afroamerikaner men också andra.

Ser ni en höjning av det allmänna politiska medvetandet eller handlar protesterna ”bara” om rasfrågan?

– Det finns en ökad politisk förståelse som utvecklas i USA, om än ojämnt. USA är ett multinationellt land, i själva verket ett fängelse för förtryckta nationaliteter. Jag tror att många fler amerikaner än tidigare till exempel ser sig själva som socialister, många fler menar att radikala lösningar är nödvändiga i den här situationen.

– Vi ser protester på nästan daglig basis, och jag tror att makten har svårt att återta kontrollen. Förra månaden kallades nationalgardet hit till Minneapolis igen. Detta händer regelbundet i städer runt om i landet. Portland, Kenosha... Det är inget konstigt att se pansarfordon och militärtrupper på gatorna, det visar på de växande motsättningarna i USA.

Vilka är kraven i protesterna?

– Först och främst rättvisa för dem som utsatts för polisterror och ojämlikhet. Många kräver en mer medborgerlig kontroll av polisen. Polisen agerar som en ockupationsarmé, och vi stödjer kraven på demokratiska mekanismer som skulle ge de boende i bostadsområdena mer att säga till om vad gäller hur polisen arbetar.

– Men det finns också många åsikter där ute som är mer radikala och pro-socialistiska. För vår organisation har detta varit en av de bästa perioderna av medlemstillströmning i vår historia. Jag känner verkligen att vi nått en punkt där det är möjligt att återuppbygga den kommunistiska rörelsen på ett substantiellt sätt, och ta verkliga steg framåt.

FRSO bildades 1985, som en reaktion på Communist Party USA:s högervandring, och i syfte att ena små och sönderfallande kommunistpartier som gått bort sig i sektarism.

Fakta

– Vi har avdelningar i omkring 25 städer nu, det har växt snabbt på sistone. Historiskt har vi varit starkast i den industrialiserade Mellanvästern, och Minneapolis och Chicago är bland våra starkaste fästerna, men vi blir starkare i södern också och ökar snabbt även i Los Angeles och New York. Vi är en landsomfattande organisation.

Hur ser ni på möjligheten att Trump förlorar ett jämnt val och vägrar lämna sin post? En del talar till och med om risk för inbördeskrig.

– Vi ser det som otroligt att han kommer att kunna hålla sig kvar vid makten om han besegras i valet. Vi kommer helt säkert att vara i täten av att organisera enorma demonstrationer om något sådant skulle hända.

– Vi har redan kallat till demonstrationer dagen efter valet, oavsett vem som vinner. Om Trump är besegrad kommer vi att ställa krav på en progressiv politik från den tillträdande administrationen, och om han inte är besegrad eller om det är oklart kommer vi att bygga kamp på stor skala. Till exempel här i Minneapolis, efter att Trump valdes 2016, hjälpte vi till att organisera en massiv demonstration med omkring 25.000 deltagare. Vi har kapaciteten att leda stora demonstrationer i många städer.

Vad är ert svar till dem som säger att det inte spelar någon roll vem som är ansiktet utåt på USA-imperialismen?

– Vi menar att kapitalismen är ett system baserat på förtryck och exploatering och som måste förstöras och ersättas av socialism, av arbetarklassens styre. Vår syn på valen i borgarstaten är inte att de representerar en väg till politisk makt för arbetarklassen, men att vi behöver ha en hållning gentemot dem som hjälper till att stärka kommunisternas position.

– Vi håller definitivt med om att oavsett vem som vinner valet kommer det att vara en politisk representant för monopolkapitalet. Men vi menar att besegrandet av Trump och hans rasistiska och reaktionära agenda ger en mer gynnsam kontext för att avancera de amerikanska folkens intressen och att bygga den kommunistiska rörelsen här.

Vilka är de viktigaste frågorna för arbetarklassen i USA?

– Arbetarklassen möter många svåra attacker just nu. Men en av de största är den växande ekonomiska krisen, som inkluderar massarbetslöshet, ett socialt skyddsnät som allvarligt försvagats under åren av åtstramning och kraftiga nedskärningar. Och vi har en situation där krisen slår ojämnt på arbetarklassen, där afroamerikaner och andra förtryckta nationaliteter och kvinnor drabbas hårdast.

– Ett viktigt kännetecken på den här krisen är det stora antal kvinnor som har pressats bort från arbetsmarknaden. Så arbetarklassen och fackföreningsrörelsen har enorma utmaningar.

Revolution

USA: Tvåpartisystemet håller arbetarklassen gisslan

John Gordon

Revolution 3/11 2020

I dag är presidentvalet i USA samtidigt som en tredje våg av coronapandemin sköljer över landet. Situationen börjar alltmer likna den i våras, med hög smittspridning, hundratusentals fler arbetslösa, miljoner utan sjukförsäkring och åter miljoner som riskerar vråkas från sina hem. Oavsett vem som vinner valet står ingen lättnad på dagordningen för den amerikanska arbetarklassen.

Enligt de officiella siffrorna har över 220 000 amerikaner hittills dött i covid-19, en femtedel av de totala dödstaten globalt. Att just USA skulle bli det land som drabbats hårdast var ingen överraskning: att prioritera kapitalisternas vinster över arbetarklassens hälsa har alltid varit den amerikanska statens främsta uppgift, speciellt i kris. Tack vare Obamas gigantiska räddningspaket efter krisen 2008 kunde bankerna redan året därpå göra rekordvinster. Notan lämnade man till arbetarklassen, som betalade med över ett årtionde av nedskärningar och misär. Missnöjet med Obama och det politiska etablissemanget ledde 2016 till valet av Trump.

Trump har svarat på den nuvarande krisen med samma medel som Obama: tusentals miljarder till bankerna och storföretagen och smulor till resten. I detta fanns det ingen oenighet mellan partierna: Demokraterna röstade också för dessa paket. Bara under det halvår som gått sedan

dess har USA:s miljardärer sett sina tillgångar växa med 845 miljarder dollar, medan åtta miljoner fler nu hamnat under fattigdomsgränsen.

Räddningspaketet kommer ovanpå de skattesänkningar för 1 900 miljarder dollar som Trump gjorde under 2017, de största i landets historia. Pengarna gick främst till storföretag och höginkomsttagare, med fortsatt ökad ojämlikhet som följd. 91 av landets 500 största företag betalade noll dollar i bolagsskatt under 2018, samtidigt som 60 procent av befolkningen levde med mindre än 1000 dollar i besparingar. Dessa 60 procent hade i december 2019 ökat till 70 procent av befolkningen. 45 procent av befolkningen uppgav inga besparingar alls.

Trots att Trump gett USA:s kapitalister allt de bett om (och mer därtill) är det Joe Biden som är Wall Streets kandidat i årets presidentval. Finanssektorn har stöttat Biden med över 50 miljoner dollar, medan Trump bara fått 10 miljoner. De föredrar en mer konventionell representant för kapitalistklassen som inte river upp handelsavtal, som undviker att hålla bensen på elden när det är massrörelser på gatorna, och som kapitalisterna lättare kan kontrollera. Med andra ord: bättre för Wall Street, men samma gamla visa för USA:s arbetarklass. I Bidens föreslagna regering finns inga från vänsterfalangen kring Bernie Sanders representerade, men däremot flera republikanska guvernörer och senatorer från Bush-eran, lobbyister och nu även Ebays före detta vd.

Det har kanske aldrig varit så tydligt hur långt ifrån vanliga arbetares verklighet valcirkusen står. 30–40 miljoner amerikaner riskerar att vräkas från sina hem under 2021. Arbetslösheten går just nu kraftigt uppåt, med 900 000 nya ansökningar om arbetslöshetsersättning bara under första halvan av oktober. Av de 22 miljoner arbetstillfällena som totalt förlorades i början av pandemin hade i augusti knappt hälften återskapats. Som om inte detta vore nog har hälften av alla amerikaner över 55 års ålder inte en krona sparad till pensionen. Miljoner går i personlig konkurs varje år till följd av höga sjukvårdskostnader, och en av fyra amerikaner kan inte betala sina studielån.

Både republikaner och demokrater har cyniskt utnyttjat denna desperata situation för att plocka politiska poänger och ge ännu mer till storfinanserna. Republikanerna vill se ytterligare 1800 miljarder dollar i stödpaket i kombination med en ny check på 1200 dollar till varje medborgare, i likhet med den man gav i våras. Trump vill att åtminstone checkarna på 1200 dollar skickas ut innan valet. Eftersom han står bakom dessa checkar skulle det kunna stärka hans stöd. Demokraterna, å andra sidan, vill först och främst se 2200 miljarder i stödpaket, men utan en check till varje medborgare – åtminstone inte förrän efter valet, när de själva kan dra politisk nytta av den. De har nu lyckats förhålla förhandlingarna till den punkt där så verkar bli fallet. Arbetarklassen hålls alltså gisslan av de två partiernas valintressen.

Oavsett vem som sitter vid rodret efter valet så är det USA:s arbetare och unga som kommer få betala för att hålla den amerikanska kapitalismens ruttnande lik vid liv. Det behövs ett socialistiskt massparti – och möjligheten till ett sådant visas såväl av Sanders kampanjer som Black Lives Matter-rörelsen. Beväpnat med ett socialistiskt program och revolutionära kampmetoder skulle ett sådant parti kunna bli en verklig maktfaktor i amerikansk politik. Det är med detta perspektiv som våra kamrater i Socialist Revolution (IMT USA) tar sig an valet. Ut med både Demokraterna och Republikanerna, framåt för ett nytt socialistiskt parti och den amerikanska revolutionen!